

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **B. Y.** nar. X, ev.č. X
státní příslušnost T. r.
pobytem v ČR: X
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Navrátillem
sídlem Joštova 138/4, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2024, č. j. OAM-331/ZA-ZA11-VL15-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní

ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a že řízení o udělení mezinárodní ochrany se zastavuje podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

2. Žalobce podal dne 1. 3. 2024 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, v níž uvedl stejné důvody jako v řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a žádné jiné nové důvody opakované žádosti neuvedl. Již řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany skončilo s negativním výsledkem, tedy že nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany, a tedy žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana. V opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak žalobce uváděl stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se tam vrátit, jak to uváděl v průběhu řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný neshledal důvod pro opakované posuzování žádosti žalobce, kdy žalobce neuváděl žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, pročez tuto opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany shledal nepřípustnou [§ 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu] a řízení o ní zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce v žalobě označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění. Připomněl svoji argumentaci ze správního řízení, tedy že je kurdské národnosti a současně ateistou, pročez v zemi původu čelil nevraživosti. Z důvodu útisku kurdské menšiny, který je zvláště zaměřen na osoby veřejně činné, popř. otevřeně se hlásící k podpoře kurdských organizací, se obával zatčení a výslechů, a proto opustil zemi původu a rozhodl se požádat o udělení mezinárodní ochrany. Důvody podané žádosti jsou podřaditelné pod ust. § 12 zákona o azylu. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobcem formulované obavy jsou totožné s těmi, které již vymezil v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. A protože byly v původním řízení shledány nedůvodnými, jsou stejně hodnoceny i v nově napadeném správním řízení. Nově žalobce spatřuje nebezpečí pro svou osobu i z hlediska postupu tureckých úřadů, a to v případě nuceného návratu do země původu. Žalovaný ve správním řízení zcela rezignoval na aktuální hodnocení politické situace v Turecku a postavení kurdské menšiny. Posouzení podmínek navrácení žalobce do země původu je tak provedeno dle názoru žalobce neúplným a nedostatečným způsobem. Žalovaný je povinen podle žalobce posoudit v případě opakované žádosti, vycházející z obdobného skutkového základu, důvody žádosti i z hlediska aktuální situace v zemi původu, která může být diametrálně odlišná od situace, z níž žalovaný vycházel při posuzování první žádosti o mezinárodní ochranu. Toto posouzení žalovaný neučinil a aktuální situaci v zemi původu žalobce se nezabýval.
4. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce nejsou dány důvodné obavy, že by mu při návratu do vlasti hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, pak takové závěry žalovaného o skutkovém základu věci nemají dle žalobce oporu v provedených a shromážděných důkazech, jenž by vypovídaly o aktuální situaci v Turecku.
5. Žalobce považuje způsob, jakým se žalovaný vypořádal s podklady pro vydání rozhodnutí, za nepřezkoumatelný. Vnitřní politická situace ve vztahu k občanům Turecka kurdské národnosti prochází v posledních letech dynamickými změnami, a to nikoliv k lepšímu. V souvislosti s eskalací vojenského konfliktu na Ukrajině se posílil

mezinárodně politický vliv Turecka, které svou podporu Ukrajiny spojuje s posílením tlaku členských států NATO vůči kurdským organizacím a kurdské menšině.

6. Napadené rozhodnutí není založeno na žádných podkladech svědčících o aktuální situaci v zemi původu žalobce. Napadené rozhodnutí založené na tom, že důvody žádosti uváděné v aktuálním řízení neodůvodňují věcné posouzení žádosti, když v Turecku nedošlo od předchozího řízení k žádným změnám, a žalovaný si k tomuto tvrzení neopatrnil žádný relevantní důkaz, je nepřezkoumatelné.
7. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. Současně žalobce navrhl přiznat žalobě odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud o tomto návrhu samostatně nerozhodoval, neboť rozhodnutí o odkladném účinku bylo konzumováno meritorním rozhodnutím ve věci samé.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že nesouhlasí s podanou žalobou a odmítá žalobcem uplatněné námitky, neboť ty neprokazují, že by porušil správní řád nebo zákon o azylu. Žalovaný dále odkázal na obsah správního spisu (zejména žádost o udělení mezinárodní ochrany, použité informace o zemi původu, výpověď žalobce a napadené rozhodnutí). Jelikož žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy, nelze považovat napadené rozhodnutí za vadné, nesprávné nebo nezákonné.
10. Žalovaný zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v řízení uvedl. Přitom si opatřil potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Žalobce ve své žalobě de facto zopakoval stěžejní důvody své žádosti, které již žalovaný podrobně zhodnotil a současně si opatřil dostatečné množství podkladů týkající se situace žalobce.
11. V současné době žalobce žádá o mezinárodní ochranu podruhé. Poprvé požádal dne 29. 4. 2022 a žalovaný rozhodl dne 4. 10. 2022 o neudělení mezinárodní ochrany. Důvodem první žádosti o mezinárodní ochranu byla skutečnost, že je ateistou, a že má kurdský původ, pro který by mohl být vystaven diskriminačnímu chování. Při hodnocení případu bylo vycházeno především z vlastních sdělení žalobce, zejména pak z podané žádosti a z důvodů v ní uvedených. V rámci druhé žádosti o mezinárodní ochranu bylo zjištěno, že žalobce uvedl stejné důvody, jaké tvrdil v první žádosti, přičemž ani žalovaný neshledal, že by žalobce uvedl nové skutečnosti, nebo že by se takové nové skutečnosti objevily, přičemž by nebyly bez vlastního zavinění předmětem zkoumání již v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany.
12. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zhodnotil výpovědi žalobce provedené v rámci obou podaných žádostí o mezinárodní ochranu a nedospěl k závěru, že by žalobce měl v zemi původu takové problémy, které by šlo zařadit do azylově relevantních problémů. Hlavním důvodem podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany je snaha žalobce o legalizaci jeho dalšího pobytu na území ČR. To však není relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem.
13. S ohledem na výše uvedené žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Zdejší soud přezkoumal za podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s. ř. s., bez nařízení jednání, v rozsahu uplatněných žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení předcházející jeho vydání, zohlednil i § 32 odst. 9 zákona o azylu, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
15. Žalobce v žalobě připomněl důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, tedy že je kurdské národnosti, pročez v zemi původu čelil obtížím a nevraživosti, a také proto, že je ateista. Uváděné důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu označil za podřaditelné pod § 12 zákona o azylu. Žalobce vytýkal žalovanému, že ve správním řízení rezignoval na aktuální hodnocení politické situace v Turecku a postavení kurdské menšiny, přičemž posouzení podmínek pro navrácení žalobce do země původu bylo provedeno nedostatečným způsobem. Aktuální situace v zemi původu může být diametrálně odlišná od situace, z níž bylo vycházeno při první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Pokud jde o závěr, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem, pak tyto závěry žalovaného neměly oporu v shromážděných důkazech, které by vypovídaly o aktuální situaci v Turecku. Vnitřní politická situace ve vztahu k občanům Turecka kurdské národnosti prochází dynamickými změnami, přičemž v souvislosti s eskalací vojenského konfliktu na Ukrajině byl posílen mezinárodně politický vliv Turecka, které svoji podporu mezinárodnímu společenství spojuje s posílením tlaku vůči kurdským organizacím a kurdské menšině. Pokud je napadené rozhodnutí založeno na tom, že důvody žádosti v aktuálním řízení neodůvodňují meritorní posouzení žádosti, protože v Turecku nedošlo k žádným změnám, a přitom k tomuto nebyly opatřeny relevantní důkazy, jedná se o rozhodnutí nepřezkoumatelné (není založeno na žádných podkladech ohledně aktuální situace v Turecku).
16. Vzhledem k částečně nekonkrétním žalobním námitkám krajský soud nejprve obecně uvádí, že po přezkoumání napadeného rozhodnutí, včetně obsahu správního spisu, lze potvrdit, že k namítaným porušením v posuzované věci nedošlo. Žalovaný zjistil skutečný stav věci v rozsahu, který odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a o němž nejsou důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné, jeho důvody vychází z podkladů zdokumentovaných ve správním spise a je zcela v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
17. Soud také ověřil ze správního spisu skutková zjištění. Žalobce v této věci podal dne 1. 3. 2024 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal dne 29. 4. 2022. Na základě této první žádosti žalovaný rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci v žádné z jejích forem rozhodnutím ze dne 4. 10. 2022, č. j. OAM-480/ZA-ZA12-ZA16-2022. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, která byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2023, č. j. 56 Az 4/2022 – 27. Následně podanou kasační stížnost NSS odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 31. 1. 2024, č. j. 4 Azs 213/2023. K opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany poskytl žalobce dne 7. 3. 2024 údaje. Z nich vyplynulo, že se narodil v městě M. v Turecku, je státním příslušníkem Turecké republiky a kurdské etnické příslušnosti. Je schopen se dorozumět v tureckém a kurdsém jazyce. Z hlediska náboženského přesvědčení je ateistou. O politiku se nijak nezajímá. Je svobodný a bezdětný. Naposledy ve vlasti bydlel ve městě M., kde měl registrovaný

pobyt a přebýval zde s otcem. Z Istanbulu vycestoval přibližně před dvěma lety kamionem, od té doby se vyskytuje zde. Cestovní doklad nemá a nikdy jej nevlastnil. K prokázání totožnosti a státní příslušnosti žalobce přijal správní orgán čestné prohlášení žalobce učiněné dne 7. 3. 2024. Žalobce nikdy nepobýval v jiných státech EU a rovněž neměl udělena žádná víza nebo povolení k pobytu v jiných státech. Žalobce je zdravý, avšak má nějaké psychické problémy, nicméně uvedl, že to není nic závažného. Aktuálně i v minulosti nebylo proti němu vedeno v žádné zemi trestní stíhání; nebyl nikde odsouzen za spáchání trestného činu. Jako důvod opakovaně podané žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že se nemůže do Turecka vrátit, protože je ateistou, kvůli čemuž se ho zřekl i jeho vlastní otec. Dalším důvodem je jeho kurdský původ, pro který je na něj nahlíženo jinak, než na Turky. V ČR žije v klidu, netrpí tolik na panické ataky. K dotazu žalovaného, zda aktuálně prezentované skutečnosti uváděl i v rámci správního řízení o jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, žalobce přisvědčil, že ano. Pohovor k druhé žádosti nebyl s žalobcem proveden, neboť šlo o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a žalovaný neshledal v případě žalobce za nezbytné provést pohovor ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

18. Krajský soud také ověřil, že správní orgán vycházel z podkladů získaných v rámci obou správních řízení, jak o první, tak i o druhé žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, tedy především z výpovědi žalobce, a dále z informací, které byly shromážděny ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Konkrétně vycházel z Informace OAMP – Turecko – Politická a bezpečnostní situace v zemi, ze dne 4. 8. 2023. Veškeré informace jsou součástí spisového materiálu.
19. Ze správního spisu bylo rovněž zjištěno, že byla žalobci dána možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu se seznámit dne 27. 3. 2024 s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady, popřípadě uvést nové informace, které by měl žalovaný vzít při svém rozhodování v úvahu. Žalobce se sice ke správnímu úkonu dostavil, avšak s obsahem podkladů se nechtěl seznámit s tím, že jde již o druhou jeho žádost, a že se s nimi seznámil již v řízení o své první žádosti. Rovněž nechtěl navrhnout doplnění podkladů pro rozhodnutí ani uvést jakékoliv nové skutečnosti nebo informace, které by měl žalovaný při posouzení jeho žádosti reflektovat. Sdělil, že ve věci již vše uvedl.
20. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
21. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo, že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
22. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.

23. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již druhou v pořadí. Předchozí žádost žalobce ze dne 29. 4. 2022 byla žalovaným posouzena tak, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana v žádné z jejích forem (rozhodnutí ze dne 4. 10. 2022, č. j. OAM-480/ZA-ZA12-ZA16-2022). Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou zamítl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 28. 4. 2023, č. j. 56 Az 4/2022 – 27. Následně podaná kasační stížnost žalobce byla NSS odmítnuta pro nepřijatelnost usnesením ze dne 31. 1. 2024, č. j. 4 Azs 213/2023 – 26. Veškerá rozhodnutí řádně nabyla právní moci (srov. spisový materiál).
24. Vzhledem k nově podané žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany (opakované žádosti), a také shora citované právní úpravě, bylo nezbytné posoudit důvody současné opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provést jejich srovnání s důvody uváděnými žalobcem v jeho argumentaci k první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tedy v předchozím správním řízení. Vzhledem k dikci § 11a odst. 1 zákona o azylu je totiž nezbytné opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany posoudit nejprve z hlediska její přípustnosti, a to v tom směru, zda žalobce uvedl nebo se objevily nové skutečnosti či zjištění, které nebyly předmětem zkoumání v předchozím správním řízení a tyto současně svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven v zemi původu pronásledování nebo mu tam hrozí vážná újma. Jak ale vyplývá z napadeného rozhodnutí i z obsahu správního spisu, takové nové skutečnosti či zjištění se ve věci žalobce neobjevily a ani žalobce takové skutečnosti neuváděl.
25. V průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 29. 4. 2022 žalobce označil za důvod podané žádosti skutečnost, že je ateistou a ti podle něj nemají v Turecku dobré jméno. Díky tomu se často dostával do sporů. Druhým důvodem podané žádosti byl jeho kurdský původ, kvůli kterému byl ve vlasti vystaven diskriminačnímu chování ze strany společnosti. Na základě argumentace žalobce a jím doložených materiálů a dále shromážděných podkladů v řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný uzavřel, že zde nebyly splněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany, protože žalobci tuto mezinárodní ochranu neudělil. V jeho případě nebylo zjištěno, že by žalobce byl nebo mohl být ve vlasti vystaven pronásledování za uplatňování politických práv a svobod, pronásledování z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo zastávání určitých politických názorů [dle § 12 písm. a) nebo písm. b) zákona o azylu], nebo že by mu hrozila vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu. Rovněž nebyly shledány žádné důvody pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny dle § 13 zákona o azylu, humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny dle § 14b zákona o azylu. Argumentace žalovaného byla náležitě podložena dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žalobce, a to nejen pokud šlo o obecnou bezpečnostní situaci v Turecku, ale také konkrétní skutečnosti v rámci nezbytného individuálního posouzení případu žalobce. Rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany bylo následně „potvrzeno“ i rozhodnutím Krajského soudu v Brně a rozhodnutím Nejvyššího správního soudu.
26. Pokud jde o aktuálně posuzovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, tedy opakovanou žádost ze dne 8. 10. 2019, pak k tomu krajský soud ve shodě s žalovaným musí konstatovat, že žalobce zde uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do země původu opětovně vrátit, jako je uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V rámci poskytnutých údajů

- k podané žádosti žalobce dne 7. 3. 2024 výslovně potvrdil, že důvody své aktuální druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany již uváděl v rámci předchozího správního řízení (řízení o první žádosti), t. j. svůj ateismus a údajnou diskriminaci Kurdů, a v této souvislosti neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohl žalovaný právě v případě opakované žádosti o mezinárodní ochranu opětovně posuzovat. Důvody opakované žádosti o mezinárodní ochranu se žalovaný již zabýval ve správním řízení o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, přitom neshledal žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany a jeho rozhodnutí následně potvrdily správní soudy v obou stupních. Žalovaný tak neshledal žádný objektivní důvod pro to, aby se opětovně zabýval těmito důvody v rámci druhého správního řízení o opakované žádosti a opětovně tyto důvody meritorně posuzoval.
27. Ve shodě s žalovaným krajský soud uvádí, že v Turecku nedošlo od doby meritorního posuzování první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu (od října 2022, resp. od ledna 2024, kdy rozhodnutí žalovaného potvrdil NSS) k žádné obecné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu tam hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. V případě žalobce nebyly zcela po právu shledány důvody pro opakované posuzování jeho žádosti o mezinárodní ochranu ve vztahu k jím uváděným důvodům, když žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost vyžadovanou zákonem o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti, přičemž taková skutečnost nebo zjištění se neobjevily ani v rámci úřední činnosti žalovaného.
28. Je třeba poukázat na to, že žalobce ani v žalobě neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohly svědčit o tom, že by mohl být v zemi původu vystaven pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Ostatně ani žalovaný takové nové skutečnosti či zjištění neměl. Za této situace lze těžko vytýkat žalovanému, že v napadeném rozhodnutí neuvedl důvody, proč nedošlo v zemi původu žalobce k relevantní změně situace. Pokud v zemi původu žalobce nedošlo ke změně situace, pak toto je obtížné prokazovat (je obtížné prokazovat okolnosti, které se nestaly). Zprávy o zemi původu žalobce, shromážděné ohledně tamější politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv, které tvoří součást správního spisu, a na které rovněž žalovaný odkazoval v napadeném rozhodnutí, jsou nadále zcela aktuální a svědčí o celkem klidné a stabilní politické a bezpečnostní situaci v zemi. Žalobce je bez politického i náboženského přesvědčení, v zemi původu nebyl nijak politicky aktivní a nikdy neměl problémy se zákonem, tudíž hrozba újmy nebo pronásledování z tohoto úhlu pohledu nemohla být reálná. Žalobce nemá na území členských států EU žádné příbuzné, na území ČR si nevytvořil ani žádné trvalé vazby. Jeho vycestování do země původu je tak možné a nemůže představovat zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Institut mezinárodní ochrany neslouží k pouhé legalizaci pobytu na území ČR. Žalobce by měl s ohledem na shora uváděné okolnosti využít k legalizaci svého pobytu v ČR právě instrumenty vyplývající ze zákona o pobytu cizinců v ČR.
29. Žalobce při výčtu důvodů, pro které opustil svou vlast, v žalobě mimo jiné uvedl, že se z důvodu útisku kurdské menšiny obával svého zatčení a výslechů, a proto opustil svou vlast a požádal o mezinárodní ochranu. Tuto nekonkrétní argumentaci však nějak nevysvětlil a neuvedl, proč by měl zrovna on být vyslýchán nebo zatýkán. V souvislosti

s údajným útlakem Kurdů totiž zmínil, že tento je zaměřen na osoby veřejně činné, popř. otevřeně se hlásící k podpoře kurdských organizací. To však žalobce nikdy nebyl. Uvedená argumentace je nelogická a není ničím podložená.

30. Soud dále nepřisvědčil žalobci ani v té námitce, že žalovaný rezignoval na aktuální hodnocení politické situace v Turecku, pročez posouzení podmínek navrácení žalobce do vlasti mělo být provedeno nedostatečným způsobem. Jak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, vycházel při rozhodování o opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu především z výpovědi žalobce ve věci jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a dále z informací shromážděných ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku, konkrétně z Informace OAMP – Turecko – Politická a bezpečnostní situace v zemi ze dne 4. 8. 2023. Z uvedeného rozhodně nelze dovodit, že by žalovaný rezignoval na aktuální hodnocení politické situace v Turecku, a že by posouzení podmínek navrácení žalobce do vlasti bylo provedeno nedostatečným způsobem. Ostatně ani žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti nebo zjištění, kterými by nově nastolené poměry a vzniklou problematickou politickou situaci v Turecku prokazoval. Ani z úřední činnosti žalovaného nebyly známy žádné nové skutečnosti (např. podstatné zhoršení situace v zemi původu žalobce). Aktuální situace v zemi původu žalobce nebyla diametrálně odlišná od situace, z níž vycházel žalovaný při posuzování první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V tomto ohledu tedy nedošlo k žádné změně, ostatně ani žalobce netvrdil žádné nové potíže v zemi původu stran bezpečnostní situace. V žalobě spíše vyslovil spekulativní názory o tom, co by např. mohlo být diametrálně odlišné od situace ve vlasti v době projednávání jeho první žádosti o mezinárodní ochranu. Nic takového nebylo prokázáno. Spekulacím nebylo možné přisvědčit.
31. Pokud žalobce namítal, že závěry o tom, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany nemají oporu ve shromážděných důkazech, jenž by vypovídaly o aktuální situaci v Turecku, pak z uvedeného není vůbec zřejmé, které konkrétní závěry žalovaného žalobce rozporuje a jaká konkrétní opora těchto závěrů v blíže nekonkretizovaných shromážděných důkazech má chybět. Uvedená námitka je zcela nekonkrétní, obecná, a vůbec není zřejmé, co má žalobce na mysli. Pokud žalobce v žalobě tvrdil, že vnitřní politická situace v Turecku ve vztahu k občanům kurdské národnosti prochází dynamickými změnami s tím, že mezinárodně politický vliv Turecka v souvislosti s konfliktem na Ukrajině posílil a toto je využíváno k většímu tlaku vůči kurdským organizacím a kurdské menšině, pak tomu soud uvádí, že stejné tvrzení žalobce již uplatňoval v předchozím soudním řízení u Krajského soudu v Brně (bod 35 na straně 9 rozsudku tohoto soudu ze dne 28. 4. 2023, č. j. 56 Az 4/2022 – 27), a soud se tímto zabýval v rámci hodnocení uplatněných námitek a samotné situace v zemi původu žalobce (např. na str. 8 a 10 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2023, č. j. 56 Az 4/2022 – 27). Navíc z tohoto poměrně obecného tvrzení nelze dovodit jakoukoliv souvislost s azylovým příběhem žalobce a jeho konkrétní situací. Nicméně důkazně není podloženo, že by údajný rostoucí mezinárodně politický vliv Turecka byl zneužíván k posílení útlaku kurdské menšiny a kurdských organizací. Soud s odkazem na již shora provedený výklad znovu připomíná, že relevantní negativní důkaz o tom, že v zemi původu nedošlo k žádné změně, v podstatě nelze obstarat. Krajský soud má za to, že žalovaný v posuzované věci zjistil řádně skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu řízení uvedl, a opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Žalobce

v žalobě v podstatě zopakoval stěžejní důvody své žádosti, které již žalovaný podrobně zhodnotil a zároveň k tomu opatřil dostatečné množství podkladů týkající se situace žalobce. Zhodnocením argumentace žalobce během obou uplatněných žádostí o mezinárodní ochranu nebylo možno dospět k závěru, že by žalobce měl v zemi původu takové problémy, které by šlo zařadit pod azylově relevantní. V obou žádostech žalobce uváděl stejné důvody, přitom žalovaný neshledal, že by žalobce uvedl nebo že by se objevily nové skutečnosti, které nebyly bez vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení. Z podkladů, které jsou součástí správního spisu, nevyplývá, že by v Turecku došlo v mezidobí k zásadní negativní změně politické či bezpečnostní situace, která by vyžadovala opětovné meritorní posouzení žádosti žalobce. Ostatně sám žalobce v žalobě i ve své druhé žádosti o mezinárodní ochranu netvrdil žádnou zásadní změnu okolností a nepředložil žádné relevantní podklady.

32. Krajský soud ve shodě s žalovaným dospěl k závěru, že žalobce v opakovaně podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti. Byly tudíž naplněny podmínky uvedené v § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany byla zcela po právu shledána nepřipustnou. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se pak řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu platí, že je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
33. Pro úplnost krajský soud poukazuje ještě na argumentaci Nejvyššího správního soudu v jeho rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, podle něhož *„Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkového doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008-57, dle kterého: byla-li by matka nezletilé stěžovatelky v dalším řízení úspěšná, tj. bylo-li by shledáno, že je v zemi původu pronásledována, mohla by v novém řízení o udělení mezinárodní ochrany uspět i její nezletilá dcera“.*
34. Ze shora citovaného rozsudku NSS dále vyplývá argumentace, že z dikce § 10a písm. e) zákona o azylu lze dovodit nutnost kumulativního splnění dvou podmínek, proto, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat. Jednak je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění, a jednak se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Podle citovaného rozsudku NSS je za nové skutečnosti nebo zjištění nutno považovat: *„nikoliv jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. V jiných případech by nové správní řízení pozbývalo jakéhokoli v smyslu, protože by jeho výsledek byl předem daný a takové správní řízení by nekorespondovalo s požadavkem hospodárnosti“.* Ve vztahu k druhé z výše uvedených podmínek (skutečnosti či zjištění, které nebyly zkoumány v předchozím řízení), NSS ve výše citovaném rozsudku uvedl, že *„je třeba vyjít z toho, že v rámci azylového řízení*

existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní (jak již NSS vyslovil v rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005-86). Zatím co důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých správní orgán jeho žádost posoudí. V této souvislosti bylo v dalším rozsudku NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003-42, uvedeno, že správní orgán není povinen hodnotit jiné skutečnosti než ty, které žadatel o azyl uvedl jako důvody, pro které o azyl žádá. Proto pokud žadatel neuvedl všechny důvody ve své žádosti, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit podáním opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“.

35. NSS ve svém shora citovaném rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, dále uvedl, že: „*nutno důsledně dbát na splnění obou výše uvedených podmínek, které mají garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí, než u žádosti předchozí, a dále mají zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí*“. NSS v rozsudku dále uvedl, že: „*Stěžovatel ve své nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl v zásadě totožné důvody jako v případě své předchozí žádosti, které rozšířil pouze o nijak blíže nekonkretizované tvrzení ohledně problémů s policií a dále pak o tom, že zde žije s českou přítelkyní (družkou). Podle názoru NSS však ani jedna z těchto skutečností nemůže v testu přípustnosti opakované žádosti ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu obstát*“.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému nevznikly v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti, resp. jejich úhradu nepožadoval, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně